

EN JOSEHMARY

En los anys de sa infantesa, no pogué, pobre fill d'una dona abandonada, assistir á la escola, com feyan sos companys de jochs. Mentres aquets aprenian lo que 'ls habia de fer esser homes, en Josehmarty ajudaba á sa mare 'n las feynes que 'l cultiu de sa poca hisenda 'ls hi donaba; quan aixó feya no pensaba ab altre cosa que ab l' hora en que sos companys plegaban d' estudi. perquè aquella era la en que podia satisfer sos desirxos, que no eran altres que 'l pogué tirar alguna *bolea* ó guanyar un tanto ab una *deixada* que li proporcionaba aplausos y á vegadas algun centim. Eixas dos cosas, que potser son las que mes satisfan al home, foren causa de que aumentés l' afició qu' en Josehmarty sentia per dit joch, y de que ja mes gran s' hi dediqués, pro no del modo que antes, aixó es per divertir-se. sinó que ho habia transformat en lo seu *modus vivendi*.....

Ell deixá son poble per anar á ciutat á fer ab sas brillants jugadas, las delicias dels admiradors del joch de pilota y lograse una fortuna ab la que pogués lliurar á sa mare del treball á que fins alas horas habia tingut de dedicarse per guanyar son sustent y el del seu fill.

Los excesos de la joventut, á que s' entregaba per complert, foren causa d' anar debilitant una naturalesa que bastant ho estava per los esforços propis de son art.....

Buscant medi de reparar sas perdudas torssas, se 'n aná al seu poble, ahont l' esperaba sa pobre mare.

Dos mesos permaneixé allí; lo haberse fet una petita fortuná y la seva falta d' instrucció, foren causa de que nasqués en son esprit l' orgull, que 'l feu enemistar ab tot lo poble.

D' allí va sortirne al cap de dos mesos, restantli sols lo carinyo de sa mare, puig habia renyit ab tots sos compatricis.

Torná á ciutat y altra vegada prengué part en las lluytas pelotísticas, que l' hi proporcionaren molts aplausos. Així continuá una llarga temporada.

Un dia después de jugar un partit de desafío, va rebrer la nova de que sa mare era morta. Quinas emocións tan encontradas: per una part los aplausos que un públich l' hi tributaba per sa victoria, per altra la nova de la mort de un ser benvolgut.....

Poch temps mes tart contragué una terrible enfermetat, que l' hi costá sa fortuna y l' inutilissá per continuar jugant.

Malalt y pobre, no l' hi restaba altre recurs que tornar al seu poble que tant menyspreuaba..... Aquell orgull tingué que cambiarse en denigrant servilisme.

Per ultim, pogué entrar de mosso en la casa de un seu company, ahont recordaba á tothom que no 's deixés portar per l' orgull.

E. S. E.

RECORTS D' ESTUDI

A 'LS ESTUDIOSOS JOVES DE
«LA OPINION ESCOLAR»

Agre-dols.

I.

Recordo, que, quan nin, jo ja 'm dalia
per sapiguerho tot;
mon atany de llegir era mania
que 'm tenia mitg boig.

Lo dia que lo *Fleury* varen dar-me,
(y aixó qu' era á l' hivern)
á mitja nit plorava per llevar-me,
apesar del fret greu.

A estudi vaig anar avants de l' hora,
y esperant arraulit
del dintell del portal á part de sora,
lo fret feu presa 'n mi.

A las onze, la febre 'm devorava,
y 'l Mestre 'm feu plegar;
volguent jo llegí 'l *Fleury*, tremolava,
y anava 'ls fulls girant
per veurer tots los Sants, embadalint-me
á qui jo, tot frisés.
la viva tremolor bo y compunint-me
mè 'ls menjava á petons